

Sygn. akt III Ca 653/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska-Drobny

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko Ć. (...) Spółce Akcyjnej w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 listopada 2016 r., sygn. akt I C 27/16

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Marcin Rak SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 653/17

UZASADNIENIE

Powód A. G. żądał zasądzenia na jego rzecz

od pozwanej Ć. P. (...) Spółka Akcyjna w P. kwoty 16 421,10zł

z ustawowymi odsetkami od dnia 7 10 2013r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że w wypadku drogowym został uszkodzony samochód marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący własność powoda. W toku postępowania likwidacyjnego tytułem kosztów naprawy samochodu została wypłacona tylko część odszkodowania w kwocie 3 311,67 zł

i obecnie dochodzi on jego pozostałej części wraz z kosztem sporządzonej opinii 150zł.

Pozwana Ć. P.(...) Spółka Akcyjna w P. wniosła

o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu. Zarzuciła, iż powodowi zostało wypłacone odszkodowanie w wysokości 4 311,67 zł. Roszczenie ponad tą kwotę jest wygórowane i nieadekwatne do poziomu poniesionych uszczerbków. Stawka roboczogodzinowa odbiega

od cen rynkowych. Ponadto wskazał na racjonalność użycia części o jakości nieodbiegającej od części oryginalnych.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 28 11 2016r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia, stwierdził, iż powód wbrew obowiązкови wynikającemu z treści regulacji art. 6 k.c. nie wykazał wysokości należnego odszkodowania. Przedłożona przez powoda prywatna ekspertyza wobec braku podpisu pod jej treścią nie stanowi nawet dokumentu prywatnego ani dowodu na okoliczność, że należne powodowi odszkodowanie wynosi kwotę w niej wskazaną. Wobec niewykazania wysokości szkody powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **powód A. G.**, który wnosil o jego zmiany i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 15 421,10zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 10 2013r. oraz zasądzenia na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, bądź jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono regulacje:

- art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że powód nie wykazał wysokości szkody, podczas gdy powód przedstawił prywatną ekspertyzę, której pozwany skutecznie nie zakwestionował, bowiem nie uiscił zaliczki na poczet opinii biegłego;
- art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez niedopuszczenie z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność ustalenia uzasadnionych kosztów naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe na skutek zdarzenia z dnia 6 09 2013r. w sytuacji, gdy Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wykazanie powyższej okoliczności wymaga wiadomości specjalnych;
- art. 233 k.p.c. w zw. z art. 245 k.p.c. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym opinii technicznej nr (...) poprzez uznanie, że dowód ten stanowi jedynie dokument prywatny i nie może stanowić dowodu w sprawie, gdy został on zakwestionowany przez pozwanego, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że pozwany nie zakwestionował skutecznie treści opinii technicznej, skoro nie uiscił zaliczki na poczet opinii biegłego.

W uzasadnieniu podnosił między innymi, że nie sprzeciwił się wnioskowi pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego i nie miał wpływu na okoliczność czy pozwany uiscił zaliczkę. Zatem Sąd powinien działać z urzędu dopuszczając dowód z opinii biegłego.

Pozwana Č. P.(...) Spółka Akcyjna w P. wnosila o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w reżimie odpowiedzialności deliktowej

za szkodę oraz w postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej łączącej pozwaną ze sprawcą wypadku.

Ustalenia składają się na nią ustalenia faktyczne w części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który jest wiarygodny.

W procesie cywilnym obowiązuje zasada kontradyktoryjności i na stro-nach procesu – zgodnie z regulacją art. 6 k.c. – ciąży obowiązek wykazania przywoływanych spornych okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez wskazywanie dowodów dla ich stwierdzenia (art. 232 k.p.c.).

Pozwana zakwestionowała prawidłowość wyliczonego przez skarżącego odszkodowania, stąd też zgodnie z przywołanymi regulacjami prawnymi

na powódzie ciążył obowiązek wykazania zakresu i wielkości uszkodzeń powstałej w jego pojeździe oraz uzasadnionych kosztów jego naprawienia,

a to z kolei wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu regulacji art. 278 k.c. i co za tym idzie zaoferowania Sądowi przez powoda na te okoliczności dowodu z opinii biegłego.

Z tego obowiązku skarżący się nie wywiązał (w celu wykazania omawianych okoliczności zaoferowała on bowiem Sądowi tylko dowód

z (...)’S nr (...)” oraz „KALKULACJI NAPRAWY NR (...)”, które co najwyżej stanowią jedynie dowody z dokumentów prywatnych w rozumieniu 245 k.p.c. korzystających jedynie z domniemania, że osoby które je podpisały złożyły zawarte w nim oświadczenia

- nie korzystały ono zatem z domniemania prawdziwości zawartych w nim danych z rzeczywistym stanem rzeczy i tym samym nie mogą one zastąpić dowodu

z opinii biegłego).

Zgłoszony w tym zakresie przez pozwaną dowód z opinii biegłego został przez Sąd Rejonowy pominięty (pозwana nie uiściła zaliczki na poczet kosztów jego przeprowadzenia, co stosownie do regulacji art. 130⁴ § 5 k.p.c. obligowało Sąd Rejonowy do jego pominięcia).

Nastąpiło to obecności fachowego pełnomocnika powoda,

który nie tylko nie złożył do tej decyzji procesowej zastrzeżeń w oparciu

o regulację art. 162 k.p.c. (z tej przyczyny formalnie decyzja ta nie podlega kontroli Sądu odwoławczego) oraz co należy podkreślić nie zgłosił w imieniu powoda jego własnego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego.

W następstwie tego w zgromadzonym przez Sąd pierwszej instancji brak jest wiarygodnych informacji pozwalających poczynić w tym zakresie stosowne ustalenia, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w skonstruowanej przez ten Sąd podstawie faktycznej orzeczenia.

Z podanych powyżej przyczyn potrzeba zaoferowanie Sądowi zawartego w apelacji wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego powstała już z chwilą zajęcia przez pozwaną stanowiska w sprawie

i wniosek ten mógł zostać zaoferowany Sądowi już w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, przez co nie ma on charakteru nowości w rozumieniu regulacji art. 381 k.p.c.

Niniejsza sprawa nie należy też do kategorii sprawy w których sąd zobowiązany jest działać z urzędu w celu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy (jak np. w sprawach rodzinnych czy spadkowych),

co w powiązaniu z powyższym prowadziło do oddalenia tego wniosku dowodo-wego.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa, a Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje

za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb U. z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku drogowego nie była negowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w regulacji prawnej 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartych przez pozwaną ze sprawcą wypadków drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej poszkodowanego do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodziła ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty poszkodowanemu odszkodowania za wynikłą w jego następstwie szkodę.

Jego zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwana jest zobowiązana do zrekompensowania mu szkody (w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.), będącej normalnym następstwem zdarzenia, z którego ona wynikła, a powód jej zakres – stosownie do regulacji art. 6 k.c. – zobowiązany był wykazać.

Z podanych powyżej przyczyn Sąd Rejonowy słusznie ocenił,

że skarżący z tego obowiązku się nie wywiązał.

Czyni to powództwo i zarzuty apelacji naruszenia wskazanych w niej regulacjach prawnych bezzasadnymi.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku,

i dlatego apelacja powoda jest bezzasadna w rozumieniu regulacji

art. 385 k.p.c. i jako z mocy tej regulacji podlegała ona oddaleniu.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację 102 k.p.c., uznając, że z powodu znacznej dysproporcji w sytuacji materialnej stron i przy uwzględnieniu specyficznych okoliczności sprawy (wykonanie prywatnej ekspertyzy przez skarżącego mogło wywołać u niego uzasadnione przeświadczenie, że wypłacone odszkodowanie jest zaniżone) zachodzi przewidziany w tej regulacji szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający nie obciążanie powoda kosztami postępowania odwoławczego.

SSO Marcin Rak SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Leszek Dąbek